

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: 10. P-163/2020-23

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Požegi, po sucu Ljubomiru Mirkoviću, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužitelja Denisa Šušića, OIB: 96728031048, Ovrle 8, Otok, zastupan po opunomoćeniku Nenadu Banovcu, odvjetniku iz Splita, protiv tuženika Mljekare BiZ d.o.o. u stečaju, Buk 43 A, Buk, OIB: 51190096350 zastupan po stačajnom upravitelju Bojanu Sudareviću, OIB: 97806800829 iz Osijeka, Trg bana Josipa Jelačića 27, a kojeg zastupaju opunomoćenici iz OD Hećimović i Partneri d.o.o., odvjetnici iz Slavonskog Broda, Ante Starčevića 40, radi utvrđenja tražbine u iznosu od 102.000,00 kuna, nakon javne glavne rasprave zaključene 19. travnja 2021. u nazočnosti zamjenika opunomoćenika tužitelja odvjetničkog vježbenika Luke Kvesića i zamjenice opunomoćenika tuženika Izabele Justament, 21. svibnja 2021.,

presudio je

I Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja Denisa Šušića, OIB: 96728031048, Ovrle 8, Otok spram tuženika Mljekare BiZ d.o.o. u stečaju, Buk 43 A, Buk, OIB: 51190096350, u iznosu od 102.000,00 kuna (stodvjetisućekuna) i to kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II Nalaže se tuženiku Mljekara BiZ d.o.o. u stečaju, Buk 43 A, Buk, OIB: 51190096350 da tužitelju Denisa Šušića, OIB: 96728031048, Ovrle 8, Otok naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 25.220,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena (u daljnjem tekstu: z.z. kamata), počev od 21. svibnja 2021. pa do isplate, a u roku od 15 dana.

III U preostalom dijelu, za iznos od 20,00 kuna sa z.z. kamatom počev od 21. svibnja 2021. pa do isplate, zahtjev za isplatom troška parničnog postupka se odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelj Denis Šušić utužio je tuženika Mljekaru BiZ d.o.o., Buk, Buk 43 A radi isplate iznosa od 100.000,00 kuna.
2. Tužitelj je tužbu podnio Općinskom sudu u Splitu dana 14. veljače 2019. i obrazložio ju činjenicom da je tuženiku 100.000,00 kuna pozajmio 27. veljače 2018., a kako tuženik dug nije vratio, podnoseći tužbu predložio je sudu da tuženiku naloži

presudom isplatiti mu iznos od 100.000,00 kuna zajedno sa z.z. kamatom počevši od podnošenja tužbe pa sve do isplate zajedno s troškovima parničnog postupka.

3. U odgovoru na tužbu tuženik Mljekara BiZ d.o.o., Buk, Buk 43 A ističe kako prije upuštanja u obrazloženja ističe prigovor mjesne nadležnosti Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Sinju, a jer da je registrirano sjedište tuženika u naselju Buk 43A kod grada Pleternice, tj. na području nadležnosti Općinskog suda u Požegi, a radi čega je predložio da se Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Sinju oglasi mjesno nenadležnim za postupanje i predmet dostavi mjesno nadležnom sudu tj. Općinskom sudu u Požegi.

4. Nastavno, obrazlažući svoj odgovor na tužbu tužitelja tuženik je istakao da tužitelj izuzev dokaza o uplati ničim nije dokazao osnovanost svojih tvrdnji odnosno da navedeno plaćanje proizlazi iz Ugovora o zajmu.

5. Naprotiv, tuženik je isticao kako u opisu plaćanja iznosa od 100.000,00 kuna stoji i vidljivo je da se radi o donaciji.

Tuženik Mljekara BiZ d.o.o. protivio se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti i zahtijevao od tužitelja troškove parničnog postupka.

6. Općinski sud u Splitu je donio rješenje posl. broj 59: P-654/2019-7 od 15. svibnja 2019. kojim se proglasio mjesno nenadležnim i da će po pravomoćnosti rješenja predmet ustupiti nadležnom Općinskom sudu u Požegi.

7. Nakon što je Općinski sud u Splitu – Stalna služba u Sinju po pravomoćnosti navedenog rješenja dostavio spis ovome sudu 23. kolovoza 2019., ovaj sud je rješenjem posl. broj 10. P-390/2019-2 od 11. prosinca 2019. utvrdio prekid postupka, a jer je Trgovački sud u Osijeku-Stalna služba u Slavonskom Brodu rješenjem posl. broj 3. St-529/2019-23 od 24. listopada 2019. otvorio stečajni postupak nad tuženikom-dužnikom Mljekara BiZ d.o.o. u stečaju, Buk 43 A, Buk, OIB: 51190096350, a za stečajnog upravitelja imenovan je tuženiku Bojan Sudarević iz Osijeka, Trg bana Josipa Jelčića 27.

8. Rješenjem posl. broj 10. P-390/2019-2 od 11. prosinca 2019. ovaj sud je odlučio da će se postupak nastaviti kada stečajni upravitelj ili pravni slijednici pravne osobe preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine u smislu čl. 215. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – Pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 – Odluka Ustavnog suda RH i 70/19 – u daljnjem tekstu: ZPP).

9. Tužitelj je podneskom od 30. siječnja 2020. izvijestio ovaj sud da je tužitelj kao vjerovnik prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom te je Trgovački sud u Osijeku rješenjem posl. broj 3/St-529/2019-37 od 23. siječnja 2020. konstatirao da je tražbina tužitelja kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 102.000,00 kuna osporena i da je tužitelj upućen u nastavak parnice radi utvrđenja osporene tražbine.

10. Sukladno navedenom rješenju Trgovačkog suda u Osijeku kao i odredbama Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/15 i 104/17-Pročišćeni tekst-dalje u tekstu SZ) te i odredbama ZPP-a tužitelj je predložio nastavak prekinutog postupka i sukladno odredbama Stečajnog zakona postavio tužbeni zahtjev koji glasi: "1. Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja spram tuženika u iznosu od 102.000,00 kuna i to kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. 2. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka, sve uvećano za pripadajuće zatezne kamate počevši od dana donošenja presude pa do isplate".

11. Ovaj sud je rješenjem posl. broj 10. P-390/2019-5 od 17. veljače 2020. postupak u ovoj građansko-pravnoj stvari nastavio i pozvao stečajnog upravitelja tuženika Mljekare BiZ d.o.o. u stečaju, Buk 43 A, Buk, OIB: 51190096350, Bojana Sudarevića da preuzme postupak u ovoj građansko-pravnoj stvari.
12. Stečajni upravitelj Bojan Sudarević je javio ovom sudu 15. lipnja 2020. da preuzima ovaj parnični postupak, nakon što je radi zastupanja opunomoćio odvjetnike iz OD Hećimović i Partneri d.o.o. 2. rujna 2020., o tome su odvjetnici izvijestili ovaj sud 4. rujna 2020.
13. Pripremno ročište je utvrđeno na dan 14. rujna 2020., održano je u nazočnosti zamjenika opunomoćenika tužitelja i opunomoćenika tuženika, prethodni postupak je zaključen i određeno je da će sud na glavnoj raspravi izvršiti uvid u pisane dokaze i to transakciju – uplatu novčanog iznosa od 100.000,00 kuna (stranica 3 spisa), pročitati dopis tuženika upućen tužitelju 26. veljače 2018. (stranica 13 spisa), čitati dopis odvjetnika tužitelja upućen opunomoćeniku tuženika (stranica 16 spisa) te će se tijekom dokaznog postupaka saslušati svjedoci Miljenko Barić, Stjepan Lapenda, Zdravko Ivandić, Martin Dagelić i Miroslav Kovač te u svrhu dokazivanja saslušati i tužitelj Denis Šušić.
14. Dakle, između stranaka nije sporno da je tužitelj dana 27. veljače 2018. za korist društva Mljekara BiZ d.o.o. Buk, Buk 43 A, Pleternica uplatio iznos od 100.000,00 kuna, a da je u opisu plaćanja navedeno: "donacija Denis Šušić". Tijekom čitavog postupka ostalo je sporno je li tužitelj Denis Šušić ovaj novčani iznos donirao navedenom društvu ili je ovaj novčani iznos predstavljao kratkoročnu pozajmicu, a koju je tuženik trebao po tvrdnji tužitelja vratiti u kratkom roku.
15. Upravo na te okolnosti sud je saslušao na raspravi od 29. listopada 2020. svjedoka Miroslava Kovača, inače u vrijeme uplate iznosa od 100.000,00 kuna direktora društva Mljekare BiZ, a nakon toga na raspravi od 19. veljače 2021. saslušani su svjedoci Martin Dagelić i Zdravko Ivandić.
16. Uz suglasnost opunomoćenika obiju stranaka, upravo zbog činjenice da ne bi nastali veliki troškovi za tužitelja zbog putovanja, u svrhu dokazivanja je saslušan i tužitelj s prijedlogom da se na zaključenoj glavnoj raspravi njegov iskaz pročita.
17. Kako ovom raspravnom sudu nisu nazočili svjedoci Stjepan Lapenda i Miljenko Barić, a koji su se prethodno o nemogućnosti pristupa sudu ispričali, zamolnicom od 25. veljače 2021. zamoljen je Općinski sud u Splitu da sasluša kao svjedoke Stjepana Lapendu i Miljenka Barića.
18. Ročištu od 25. ožujka 2021. pristupio je samo svjedok Stjepan Lapenda, zamoljeni Općinski sud u Splitu je saslušao svjedoka Stjepana Lapendu i zapisnik dostavio ovom sudu (stranica 77 spisa, Pom-73/2021).
19. Na temelju ovako izvedenih dokaza, savjesnom analizom svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.
20. Naime, opće je poznato da je donacija dar tj. da se daje bez naknade i protu usluge i donacija može biti u novcu ili naravi (stvari, vrijednosni papiri, roba, materijal, potraživanja i dr.) i vrijednost donacije nije ograničena.
21. Zajam je dvostrano obvezan i konsenzualan ugovor i nastaje kada se stranke sporazume o bitnim sastojcima ugovora, a to su određeni iznos novca ili određena količina drugih zamjenjivih stvari koje se zajmodavac obvezuje predati zajmoprimcu te i vrijeme trajanja zajma nakon kojeg se zajmoprimac obvezuje vratiti isti iznos novca odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.
22. Ugovor o zajmu regulira odredba čl. 499. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 - dalje u tekstu: ZOO) koja

propisuje da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

Odredbom čl. 504. ZOO-a propisano je da ako ugovaratelji nisu odredili rok za vraćanje zajma niti se on može odrediti iz okolnosti zajma, zajmoprimac je dužan vratiti zajam nakon isteka primjerenog roka koji je može biti kraći od 2 mjeseca računajući od zajmodavčeva zahtjeva.

23. Saslušan kao svjedok Miroslav Kovač je iskazao da tužitelja do 29. listopada 2020. nikada nije vidio niti upoznao, ali je zaključio da se radi o tužitelju kada je u sudnici sjeo na klupu za stranke.

Istakao je da dobro poznaje predloženog svjedoka Zdravka Ivandića, da je gospodinu Ivandiću objasnio u čemu se sastoje svi problemi Mljekare BiZ i da je zaključio da gospodin Ivandić Mljekari BiZ želi pomoći, a kada je od njega saznao da novčano ne može pomoći Mljekari BiZ da ga je upravo uputio na tužitelja koji bi Mljekari BiZ mogao pomoći. Ustvrdio je da je tužitelju, nakon što ga je na tužitelja uputio Zdravko Ivandić, elektronskom poštom poslao dopis koji se nalazi na stranici 13 spisa i datiran je sa 26. veljače 2018., a u kojem mu je napisao da Mljekara BiZ moli za pomoć s donacijom u visini od 100.000,00 kuna, radi utroška u aktivnosti Mljekare prema poslovnom planu, ponajprije radi isplate za predano mlijeko dobavljačima.

Odlučno je odbacio tvrdnje tužitelja da se radilo o kratkoročnoj pozajmici i obrazložio da nije mogao tako nastupiti jer je znao da je Mljekara BiZ u poslovnim problemima i zato tužitelju u dopisu nije mogao izjaviti da traži pozajmicu već da se radi o donaciji.

24. Na upite tužitelja o tome da li je rekao da će biti najsretniji čovjek kada tužitelju pozajmicu vrati što prije, kao i o tome da li se sjeća da mu je tužitelj priopćio da bi trebali sačiniti ugovor o pozajmici, a da je on rekao ako bi ugovor sačinili drugi dan i ako novac ne bi bio uplaćen istoga dana, a jer da bi to onda sutradan bilo kasno, iskazao je da se takvog razgovora ne sjeća.

Međutim, na daljnje upite potvrdio je da tužitelj ni u kakvom poslovnom odnosu s Mljekarom BiZ nikada nije bio i da je istina da je tužitelju rekao kako bi bilo dobro da novac uplati već sutradan, a pri tome misleći na dan koji je uslijedio nakon njihovog razgovora.

Nije se mogao sjetiti da bi tužitelju eventualno rekao da će radnici u slučaju da ne dobiju plaće odnijeti zalihe proizvoda, strojeve i slično i da zbog toga ne bi trebalo čekati s uplatom tek nakon zaključenja ugovora.

25. Saslušani na raspravi od 19. veljače 2021. svjedoci Martin Dagelić i Zdravko Ivandić su gotovo suglasno iskazali u najbitnijem i to Martin Dagelić da mu je Zdravko Ivandić priopćio kako je Miroslav Kovač predložio Zdravku Ivandiću kratkoročnu pozajmicu Mljekari BiZ, da je Zdravko Ivandić izjavio kako on novca nema i u najboljoj namjeri da je zamolio tužitelja Denisa Šušića da učini tu kratkoročnu pozajmicu od 100.000,00 kuna. Istakao je kako mu je Zdravko Ivandić priopćio da je tužitelj prihvatio učiniti kratkoročnu pozajmicu Mljekari BiZ i odmah konstatirao kako bi o toj pozajmici trebali sastaviti ugovor o pozajmici, a da mu je upravo Miroslav Kovač u usmenoj komunikaciji rekao da tužitelj prihvati uplatiti 100.000,00 kuna slijedeći dan i da se zbog toga ne mora sačiniti ugovor o zajmu i ovjeravati potpisi u Splitu i Požegi već da je dovoljno da se na uplati napiše da je to pozajmica.

Svjedok Martin Dagelić je istakao da je zaključio da je pozajmica trebala biti vraćena nakon dva do tri mjeseca, a od Zdravka Ivandića je čuo da je Miroslav Kovač

Zdravku Ivandiću određeno rekao da će pozajmica biti vraćena do lipnja 2018., a zatim da će na uplati prilikom povrata novca biti naznačeno da se donacija od 100.000,00 kuna vraća tužitelju.

26. Sve ove navode dodatno je obrazložio svjedok Zdravko Ivandić kada je na vrlo uvjerljiv i istinit način istakao da ga je Miroslav Kovač molio da Mljekari BiZ pomogne pozajmicom od 100.000,00 kuna, sve zbog činjenice da se što prije isplate plaće zaposlenicima u Mljekari. Istakao je kako je Miroslavu Kovaču određeno rekao da novca nema, a kako je više puta Miroslav Kovač rekao da će pozajmica biti kratkoročna, upravo je zamolio Denisa Šušića da učini tu pozajmicu uplatom na račun Mljekare BiZ. Potvrdio je navode tužitelja da mu je tužitelj odmah rekao da bi se o pozajmici trebao sastaviti ugovor, a kada je sve to prenio Miroslavu Kovaču Miroslav Kovač mu je tada priopćio da bi potpise na ugovoru trebalo ovjeriti kod javnog bilježnika, da to dugo traje, a da Denis Šušić postupi tako da novac uplati na račun Mljekare i da napiše u opisu plaćanja da je to donacija, a da će Mljekara BiZ kada bude vraćala pozajmicu također prilikom uplate novca na račun Denisa Šušića napisati na uplati da je to također povrat donacije.

Svjedok Zdravko Ivandić je uvjerljivo isticao da mu je Miroslav Kovač rekao prvi put da će novac Denisu Šušiću vratiti do lipnja 2018., a drugi put najkasnije do rujna ili listopada 2018.

Kao vrlo bitno svjedok Zdravko Ivandić je potvrdio da je dopis koji je Miroslav Kovač sačinio 26. veljače 2018. poslan tužitelju nakon što je tužitelj 27. veljače 2018. uplatio 100.000,00 kuna za korist Mljekare BiZ.

Ove činjenice je svjedok Zdravko Ivandić dodatno obrazložio navodeći kako mu je Miroslav Kovač 28. veljače 2018. priopćio da je novac "sjeo" na račun, da on mora tu uplatu opravdati na način da uputi dopis Denisu Šušiću i da je sve to bilo 5 dana nakon što je uplata izvršena. Dodatno je obrazložio da je Miroslav Kovač njemu priopćio kako su mu u računovodstvu Mljekare BiZ priopćili da mora tu uplatu opravdati kroz upućivanje pisanog dopisa Denisu Šušiću.

27. Saslušan u svrhu dokazivanja tužitelj Denis Šušić je na krajnje pošten i uvjerljiv način iskazivao o činjenicama koje su također u svojim istinitim i uvjerljivim iskazima iznosili svjedoci Martin Dagelić i Zdravko Ivandić.

28. Dakle, saslušan na raspravi od 19. veljače 2021. tužitelj je iskazao da ga je njegov prijatelj Zdravko Ivandić zamolio, a jer je njega zamolio Miroslav Kovač, da Mljekari BiZ pozajmi 100.000,00 kuna na kratki rok. Od Zdravka Ivandića je tužitelj dobio broj telefona, tužitelj i Miroslav Kovač su razgovarali, a Miroslav Kovač je tužitelju priopćio kako je stanje u Mljekari ozbiljno i da treba kratkoročnu pozajmicu zbog činjenice da su radnici Mljekare najavili štajk i čak prijetili da će se sami namirivati zbog neisplaćenih plaća uzimanjem zaliha proizvoda i opreme iz Mljekare, Tužitelj je naglasio kako je u vezi s pozajmicom priopćio Miroslavu Kovaču da bi trebali sastaviti ugovor, a Miroslav Kovač mu je rekao da je prekasno i da mu novac već treba sutra. Tužitelj je istakao i da mu je Miroslav Kovač rekao kako će novac njemu biti vraćen nakon mjesec ili nešto malo duže, a činjenicu da je prilikom uplate opis plaćanja okarakterizirao kao donaciju obrazložio je da mu je to predložio Miroslav Kovač, uz obrazloženje da će taj isti novčani iznos biti vraćen nakon mjesec dana ili nešto duže i da će prilikom vraćanja tog novčanog iznosa također biti označeno da se novac vraća kroz donaciju. Na kraju je tužitelj istakao kako mu je namjera bila pomoći Mljekari BiZ tj. svim ljudima koji su od tog novca u Mljekari BiZ dobili plaću i trebali nastaviti s proizvodnjom. Potvrdio je iskaze svjedoka Zdravka Ivandića i Martina Dagelića da je dopis Miroslava kovača datiran sa 26. veljače 2018. dobio nakon što je uplatio 100.000,00 kuna, a ne nikako prije uplate, a zaključno

istakao da su mu namjere bile iskrene i poštene, a sve je to dokazao jer je želio pomoći Mljekari BiZ na način kako je to opisao, a i jer ga je Zdravko Ivandić kao pošten čovjek uvjerio da će mu novac sigurno biti vraćen.

29. Iskaz tužitelja je prema prijedlozima stranaka pročitao kao zadnji dokaz na glavnoj raspravi od 19. travnja 2021., zajedno sa iskazom saslušanog svjedoka Stjepana Lapende kod zamoljenog suda i to Općinskog suda u Splitu u predmetu Pom-73/2021 (stranica 77-78 spisa).

30. Iskaz svjedoka Stjepana Lapende sud nije posebno analizirao jer je o činjenicama Stjepan Lapenda iskazivao na temelju onoga što je čuo od Zdravka Ivandića, a kako nikada nije upoznao Miroslava Kovača i nikada nije bio u zajedničkom društvu Denisa Šušića i Miroslava Kovača, iskazivao je o činjenicama na temelju svega to mu je tužitelj Denis Šušić priopćio u neformalnom razgovoru.

31. Na temelju ovako izvedenih dokaza sud je utvrdio pravno relevantne činjenice i zaključio da su tužitelj i tuženik preko tadašnjeg direktora Miroslava Kovača zaključili usmeni ugovor o zajmu. Naime, više je nego očito da svjedok Miroslav Kovač, kao direktor tuženika prije otvaranja stečaja nad tuženikom, izbjegava o bitnim činjenicama u svom iskazu reći pravu istinu, a taj je da tužitelj kao njemu nepoznata osoba, a koja je udaljena od naselja Buk preko 400 km, nije imao nikakvog lukrativnog motiva kada je za korist Mljekare BiZ uplatio 100.000,00 kuna. Istina, svjedok Miroslav Kovač je istakao više puta da se tužitelju zahvaljuje i da bi tuženik, pod uvjetom da nije došlo do stečaja, postupio jednako tako kako je postupio tužitelj prema tuženiku. Ove činjenice su praktično priznanje i od strane Miroslava Kovača da se nije radilo o donaciji već o pozajmici, a što je po ocjeni ovoga suda i više nego prihvatljivo. Postavlja se pitanje koja bi to fizička osoba, a koja nema ni osobne ni poslovne veze s direktorom tuženika i tuženikom, tuženiku prije stečaja donirala 100.000,00 kuna. U konkretnom slučaju, tužitelj je postupio više nego pošteno, a jer je htio i na ovaj način dati do znanja svom prijatelju Zdravku Ivandiću, a kojemu se svidjela ideja koju je zagovarao Miroslav Kovač, da želi da građani slavonskih sela uzgajajući stoku, a i prodavajući mlijeko i druge prehrambene proizvode, mogu pošteno živjeti od svog rada sa svojim obiteljima na svojim imanjima. Tom idejom se vodio tužitelj i u situaciji kada tuženik prije stečaja nije mogao na drugi zakonom dozvoljeni način realizirati pozajmicu od kreditnih institucija, u roku od jednog dana doznačio iznos od 100.000,00 kuna Mljekari BiZ u uvjerenju da će tim novcem Miroslav Kovač kao direktor Mljekare BiZ premostiti trenutne probleme tijekom zimskog razdoblja, a nakon toga će Mljekara BiZ primljeni novac po osnovi pozajmice i vratiti tužitelju. Sud u ponašanju tužitelja ne vidi ništa protuzakonito već i dalje drži da je tužitelj jedan od rijetkih koji je Mljekari BiZ u najtežim trenucima htio pomoći. Tužitelj je mogao postaviti pitanje Miroslavu Kovaču, u datim okolnostima, zašto on kao direktor tuženika nije postupio tako da je na pravno dozvoljen način pomogao društvu u kojem je ostvarivao redovite prihode. Kroz cijeli postupak tužitelj je savjesno koristio svoja procesna prava i dokazao je da nije imao razloga i nije trebao 100.000,00 kuna donirati Mljekari BiZ. Upravo je dokazao da je čovjek koji je htio kroz kratkoročnu pozajmicu pomoći velikom broju kooperanata koji se spominju kao vjerovnici prvog višeg isplatnog reda u rješenju Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu posl. broj 3/St-529/2019-37 od 23. siječnja 2020.

32. Na temelju pisane opomene od 15. studenog 2018. (spomenuta u podnesku ZOU Damir Hećimović i dr.- stranica 20 spisa) i dopisa tužitelja po opunomoćeniku od 17. prosinca 2018. (stranica 16 spisa) ovaj sud nedvojbeno utvrđuje da je tužitelj prije utuženja pokušao na pravno dozvoljen način i vrlo kulturno zamoliti Mljekaru BiZ

putem Miroslava Kovača da mu se pozajmljeni novac vrati, a kako to nije učinjeno pravilno je tužitelj postupio kada je svoje pravo želio ostvariti podnoseći tužbu sudu protiv pravne osobe kojoj je novac pozajmio.

33. Dakle, kako je tužba podnesena 14. veljače 2019., a prije utuženja tuženik je pokušao svoje potraživanje ostvariti opomenom i dopisom, kako je utvrđeno (stavak 32.) proizlazi da je neodređeni rok za vraćanje pozajmice sud mogao utvrditi iz okolnosti zajma (kratkoročna pozajmica), a to znači da je Mljekara BiZ tužitelju trebala pozajmljeni iznos vratiti najkasnije do 15. siječnja 2019., računajući rok od zahtjeva tužitelja koji je uputio tuženiku putem ZOU Damir Hećimović i dr. odvjetnici u Slavonskom Brodu 15. studenog 2018. (dopis ZOU Damir Hećimović i dr. na stranici 20 spisa). Ovaj rok je i u skladu s odredbom čl. 504. ZOO-a jer ga sud utvrđuje kao primjereni rok budući nije kraći od 2 mjeseca.

34. Tužitelj je podnio tužbu protiv ranijeg tuženika Mljekare BiZ 14. veljače 2019., a što znači da je poštivao primjereni rok, kao što je nakon što je njegov opunomoćenik primio rješenje Trgovačkog suda u Osijeku posl. broj 3/St-529/2019-37 postupio sukladno odredbi čl. 269. st. 1. i 2. SZ-a. Dakle, kako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka tužitelj već pokrenuo parnični postupak pred sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastavljen je preuzimanjem parnice i kako je upravo tužitelj kao stečajni vjerovnik, čija je tražbina osporena u stečajnom postupku, u roku od 8 dana uredio tužbeni zahtjev u podnesku od 30. siječnja 2020., a ovaj sud je utvrdio u ovoj parnici da potraživanje tužitelja spram tuženika postoji u iznosu od 102.000,00 kuna i to kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, uz dokazani pravni interes tužitelja za nastavak parnice valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja usvojiti u cijelosti jer je tužitelj utvrđivanje potraživanja zahtijevao samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u tablici Trgovačkog suda kao sastavnom dijelu rješenja od 23. siječnja 2020. (stranica 29-32 spisa).

35. Potrebno je istaći da je tužiteljevo potraživanje nastalo prije otvaranja stečajnog postupka pa tužitelj kao stečajni vjerovnik svoje potraživanje prema stečajnom dužniku može ostvarivati samo u stečajnom postupku.

36. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a jer je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, a što znači da troškove parničnog postupka u smislu čl. 151. st. 1. i 2. ZPP-a čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka, a obuhvaćaju nagradu za rad odvjetnika koja je propisana Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12 i Izmjene i dopune u NN br. 103/14, 118/14 i 107/15 – dalje Tarifa).

37. Svakako da parnični trošak tužitelja čine i izdaci o plaćenju sudskoj pristojbi za podnesenu tužbu te i izdatak za sudsku pristojbu za donesenu presudu, a sve sukladno Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 118/18) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 53/19).

38. Opunomoćenik tužitelja je sastavio troškovnik i nakon što je sud utvrdio da je gotovo u cijelosti troškovnik pravilno sastavljen valjalo je utvrditi da prema utvrđenoj vrijednosti predmeta spora opunomoćeniku tužitelja u vrijeme podnošenja tužbe sudu pripada nagrada za sastav tužbe u iznosu od 1.000,00 kuna (Tbr. 7. t. 1.).

Za sastav obrazloženog podneska od 10. svibnja 2019. opunomoćeniku pripada nagrada u iznosu od 1.000,00 kuna (Tbr. 8. t. 1.). Kako je vrijednost predmeta spora nakon zaprimljenog podneska od 30. siječnja 2020. utvrđena iznosom od 102.000,00 kuna tada opunomoćeniku tužitelja pripada nagrada za sastav tog podneska u iznosu od 2.500,00 kuna kao i za sastav obrazloženog podneska od 9. travnja 2021.

39. Sud je održao pripremno ročište i ročište za glavnu raspravu 14. rujna 2020., 19. veljače 2021., 25. ožujka 2021. i 19. travnja 2021. i opunomoćeniku tužitelja pripada nagrada u iznosu od po 2.500,00 kuna za svako zastupanje (Tbr. 9. t. 1.).

Za sastav podneska od 2. studenog 2020. opunomoćeniku tužitelja pripada nagrada u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 8. t. 3.) pa je osnovica za obračun PDV-a iznos od 20.000,00 kuna. PDV iznosi 5.000,00 kuna (stopa od 25%), a pravo na PDV opunomoćenik ima temeljem Tbr. 42. rečene Tarife i u konkretnom slučaju ukupan izdatak radi zastupanja iznosio bi 25.000,00 kuna.

Međutim, opunomoćenik tužitelja je zahtijevao PDV po stopi od 25% u iznosu od 2.500,00 kuna pa je sud prihvatio zahtijevani obračun opunomoćenika tužitelja i utvrdio da po osnovi zastupanja zahtijeva 22.500,00 kuna. Ovom iznosu je valjalo pribrojiti plaćeni iznos sudske pristojbe na tužbu od 1.350,00 kuna i iznos od 1.370,00 kuna koji će tužitelj platiti po osnovi pristojbe za donesenu presudu (tužbeni zahtjev povećan za 2.000,00 kuna u odnosu na prvotni), a što znači da je ukupan iznos izdataka tužitelju sud priznao iznosom od 25.220,00 kuna i dosudio mu ih zbog prihvaćenog tužbenog zahtjeva sa z.z. kamatom od donošenja presude pa sve do isplate. U preostalom dijelu zahtjev za isplatom troška parničnog postupka u iznosu od 20,00 kuna sa z.z. kamatom od donošenja presude pa do isplate valjalo je isti odbiti.

40. Zbog iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Požegi 21. svibnja 2021.

Sudac:

Ljubomir Mirković

Dokument je elektronički potpisan:
LJUBOMIR MIRKOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
21-05-2021
10:21:27

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U POŽEGI
2.5.4.97-#130D48523439333238343634313732
L=POŽEGA
S=MIRKOVIĆ
G=LJUBOMIR
CN=LJUBOMIR MIRKOVIĆ

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dopuštena je žalba. Podnosi se ovom sudu, u tri istovjetna primjerka, u roku od 15 dana, računajući od dana primitka presude. O žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Odvjetnik Nenad Banovac
2. OD Hećimović i Partneri d.o.o.

Broj zapisa: eb2fb-33337

Kontrolni broj: 0b272-1e5b8-89b56

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LJUBOMIR MIRKOVIĆ, L=POŽEGA, O=OPĆINSKI SUD U POŽEGI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.